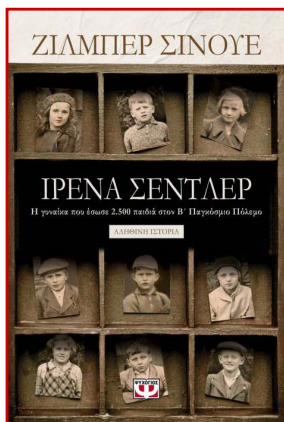

Βιβλιοπαρουσίασις

Ζιλμπέρ Σινουέ (Gilbert Sinoué)

Ιρένα Σέντλερ

Η γυναίκα που έσωσε 2.500 παιδιά στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο

Αληθινή ιστορία

Έκδόσεις «Ψυχογίος».

Μετάφραση: Βασιλική Κοκκίνου.

Πρώτη έκδοση: Σεπτέμβριος 2018.

Πρώτη ανατύπωση: Οκτώβριος 2018.

Σελίδες: 315 (17 x 24 εκ.).

Από το 1942, με κίνδυνο της ζωής της, η Ιρένα Σέντλερ, υπάλληλος της Κοινωνικής Πρόνοιας στην Βαρσοβία, κατάφερε να φυγαδεύσει περίπου δυόμισι χιλιάδες παιδιά από το έβραϊκό γκέτο, ενώ φυλάσσονταν νύχτα και μέρα από τους Ναζί. **Ε**γγελώντας τις Αρχές, κατάφερε να τὰ περάσει μέσα από ύπόγεια ή ύπονόμους, μέσα σὲ κοῦτες ἀπὸ χαρτόνι, σὲ βαλίτσες, σὲ σακίδια, σὲ μαξιλαροθήκες, κάτω ἀπὸ σκουπίδια. **Τὸ 1965** ἀνακηρύχθηκε «Δίκαιη τῶν Ἐθνῶν».

Μέσα ἀπὸ τὴν γλαφυρή του γραφή, ὁ Ζιλμπέρ Σινουέ φέρνει στὸ φῶς τὴν ἄγνωστη γιὰ πολλοὺς ἀληθινή ιστορία μιᾶς γυναίκας ποὺ ἀψήφησε τὸν φόβο καὶ τὸν θάνατο καὶ ἀνέδειξε τὸ μεγαλεῖο τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς.

Πρόλογος

Βαρσοβία, 11 Μαΐου 2008

Από τὶς μισόκλειστες περσίδες, μιὰ δειλὴ

ήλιαχτίδα ήρθε να φωτίσει τὸ πρόσωπο τῆς Ἰρένα. Ἐκανε μιὰ κίνησι μὲ τὸ χέρι, σὰν νὰ ἤθελε νὰ διώξει τὸ φῶς πὺν σίγουρα ἔβρισκε πολὺ ἐπιθετικὸ γιὰ τὰ μικρὰ, κουρασμένα, γαλαζία μάτια τῆς, καὶ χαμογέλασε.

«Στὰ ἐνενήντα ὀχτώ, ἀκόμα καὶ τὸ φῶς τῶν ἄστρον γίνεται ἀνυπόφορο. Πῶς εἶπατε ὅτι λέγεσθε;».

«Μάργκαρετ. Μάργκαρετ Βάλντμαν».

«Α, μάλιστα!».

«Εἶμαι ἡ ἐγγονή τῆς Λίλι Βάλντμαν», ἔσπευσα νὰ διευκρινίσω γιὰ τρίτη φορά. Καὶ πρόσθεσα: «Ἦταν ἓνα ἀπὸ τὰ παιδιὰ πὺν σώσατε».

«Πὺν ἔσωσα... Ναί. Πάει πολὺ καιρὸς».

«Χίλια ἐννιακόσια σαράντα δύο... Πολὺς καιρὸς, πράγματι».

Ἡ Ἰρένα ἀναδούτηκε ἀνεπαίσθητα στὸ ἀναπηρικὸ καρῶτσι τῆς. Ἐκλείσε τὰ μάτια καὶ εἶχα τὴν ἐντύπωση ὅτι μὲ τὰ βλέφαρα κλειστὰ ἔβλεπε πολὺ πιὸ καθαρά.

Ποιός, ἀλήθεια, θυμόταν ἐκείνη τὴν γυναῖκα πὺν ἐνεργώντας μὲ σύνεση εἶχε ἀποσυρθεῖ στὸ γηροκομεῖο τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Τάγματος τοῦ Ἀγίου Ἰωάννη τῶν Ἱεροσολύμων; Κανεὶς πιά. Κανεὶς; Ὁχι ἀκριβῶς. Τὸ ὄνομα τῆς Ἰρένα εἶναι χαραγμένο μέσα στὴν ψυχὴ μου, ὅπως ἦταν καὶ στῆς γιαγιάς μου, τῆς Λίλι. Ἦταν ἐπίσης ἐκείνες οἱ τρεῖς μαθήτριες ἐνὸς Κολεγίου-Λυκείου τῆς Γιούνιονταουν, οἱ ὁποῖες, πρὶν ἀπὸ ἐννιά χρόνια, τὸ 1999, ἀνέλαβαν νὰ γράψουν ἓνα θεατρικὸ ἔργο πάνω στὴν ζωὴ τῆς Ἰρένα κατὰ τὴν διάρκεια τῆς γερμανικῆς Κατοχῆς. Πῶς ἔμαθαν γι' αὐτὴν σ' ἐκείνη τὴν μακρινὴ γωνιὰ τοῦ Κάνσας; Ἡ μεγαλύτερη ἀπὸ αὐτὲς τὶς μαθήτριες δὲν πρέπει νὰ ἦταν πάνω ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν. Τὸν πόλεμο, τὸν τρόμο, τὰ στρατόπεδα τοῦ θανάτου τὰ γνῶριζαν μόνο μέσα ἀπὸ τὰ βιβλία ἢ τὶς ταινίες, μολονότι σὲ κανένα ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἔργα δὲν ἀναφερόταν τὸν ὄνομα τῆς Ἰρένα Σαντλέβορα, τὸ γένος Κρεζανόφσκα.

Τῆς ἔπιασα τὸ χέρι καὶ τῆς ψιθύρισα, παρόλο πὺν ἤξερα ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ κάνω.

«Εἶστε μιὰ ἡρωῖδα, κυρία, μιὰ μεγάλη ἡρωῖδα».

Ἀμέσως συνοφρῶθηκε.

«Μὴν τὸ λέτε αὐτό, Μάργκαρετ. Οἱ ἥρωες δὲν νιώθουν καμία ἔνοχη. Ἡ δική μου μὲ κατατρῶει».

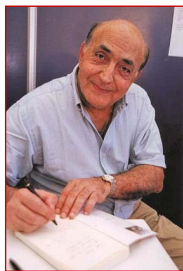
Ἔκανα μιὰ κίνηση πρὸς τὰ πίσω.

«Ἐνοχη; Ἔσεῖς; Μὰ γιατί;».

Ξανάνοιξε τὰ μάτια καὶ τὰ κάρφωσε σὲ ἓνα ἀόρατο σημεῖο πρὶν μουρμουρίσει:

«Νιώθω ἔνοχη ἐπειδὴ δὲν ἔσωσα περισσότερα παιδιά».

* * *

Ὁ Ζιμπλέρ Σινουὲ γεννήθηκε τὸ 1947 στὴν Αἴγυπτο ἀπὸ πατέρα Αἰγύπτιο καὶ μητέρα Γαλλίδα, ἐνῶ ἡ γιαγιά του ἦταν Ἑλληνίδα. Πολὺ σύντομα ἔδειξε τὸ σπάνιο συγγραφικὸ του ταλέντο. Τὰ ἔργα του ἔχουν ἀποσπάσει σημαντικὰ βραβεῖα, ὅπως τὸ *Jean d'Heurs* (Βραβεῖο Ἱστορικοῦ Μυθιστορήματος), τὸ *Prix des Romancières*, τὸ *Grand Prix de Littérature Policière* καὶ τὸ γαλλικὸ Βραβεῖο τῶν Βιβλιοπωλῶν. Γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Ζιμπλέρ Σινουὲ ἐκφράστηκε μὲ τὰ πλεον ἐγκωμιαστικὰ λόγια ὁ Πιέρ Γκριμάλ, ἐπιφανὴς ἱστορικὸς μελετητής. Τὸν χαρακτήρισε τὸν σπουδαιότερο καὶ ἀρτιότερο σύγχρονο συγγραφέα ἱστορικοῦ μυθιστορήματος, ὁ ὁποῖος βασίζεται πάντοτε σὲ ἀρχεϊκὸ ὑλικὸ καὶ ἐπισταμένη ἔρευνα.

Ἀπὸ τὶς Ἐκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ ἔχουν ἐκδοθεῖ συνολικὰ 23 βιβλία τοῦ Ζιμπλέρ Σινουὲ.

Γιὰ περισσότερες πληροφορίες μορεῖτε νὰ ἐπισκεφθεῖτε τὴν ἴστοσελίδα τοῦ συγγραφέα: www.sinoue.com.

□